

råder i forhold til, hvordan en ny global ramme skal finde anvendelse. Mange af punkterne er genkendelige, naturligvis, fra den gamle Mifrestra-ramme og har vores støtte.

Endelig er der punkt 3 i beslutningsforslaget, som vi har visse reservationer over for. Forslaget går ud på, at bevillingerne under den globale ramme udmøntes under de relevante ministerier. Det er jo en gammel diskussion fra Mifrestrammens dage, hvor ikke mindst Miljøministeriet og Danced var i fokus. På dette felt vil det efter Kristendemokraternes opfattelse være nyttigt med et konsolideret beslutningsgrundlag, inden den endelige model vælges.

Alt i alt er vi positive over for intentionerne i det radikale beslutningsforslag, og for så vidt angår de kvantitative målsætninger for ulandsbistanden og den globale ramme, er vi helt enige.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Morten Helveg Petersen.

Morten Helveg Petersen (RV):

Det havde nok været for meget at håbe på, at det radikale beslutningsforslag sådan var gledet glat igennem Folketinget sådan en fredag eftermiddag, så god er verden ikke. Det viste den sig så heller ikke at være i det her tilfælde.

Diskussionen har vel kørt på, skal vi sige, to hovedspor: det ene er økonomi og det andet vel så det rent konceptuelle.

Lad mig sige om økonomi, at her har vi jo fået trukket, jeg var lige ved at sige, de sædvanlige fronter op. Regeringen og regeringens støtteparti vil spare, og så er der en række andre partier, der gerne vil bruge mere på det internationale. Det er der for så vidt ikke så meget nyt i.

Det, vi har oplevet i den her regerings periode, er fortsatte besparelser på ulandsbistanden, og der er udsigt til mere af samme skuffe, hvis det her flertal måtte fortsætte. Over for det står forhåbentlig et nyt flertal og en anderledes tilgang til tingene end det, som vi har oplevet igennem de forgangne år.

Jeg finder så dog en lille trøst i, hvad der er sket i forbindelse med finansloven, ikke så meget det konkrete indhold på ulandsbistanden, desværre, men mere, fordi regeringen jo nu har brudt sit eget skattestop ved at hæve afgiften på alkoholsodavand, og det bruger man så på nogle ting. Det vil sige, at regeringen har brudt sit eget skattestop, og det kan måske give en smule

optimisme i forhold til finansieringsdiskussionen i øvrigt.

Lad mig sige om det konceptuelle i det her, at diskussionen om globale offentlige goder jo ikke er en eller anden løsrevet idé, som vi har fået i Det Radikale Venstre. Det er en diskussion, som kører i UNDP, som kører i en lang række andre donorlande, fordi man er ved at erkende og prøve at forholde sig til, hvordan man ud over de traditionelle opgaver såsom bekæmpelse af fattigdom kan håndtere de nye opgaver, som trænger sig på med henblik på bekæmpelse af terrorisme, med henblik på at undgå spredning af masseødelæggelsesvåben, med henblik på at løse globale klimaproblemer osv. osv. osv.

Altså hvordan etablerer man, hvordan skaber man de globale trafiklys, som vi alle sammen nyder godt af og har brug for, men som det kan være svært at få enkelte lande eller personer til at finansiere.

Det er en diskussion, som man er nødt til forholde sig til, uanset om man kan lide den eller ej. Og det er altså en diskussion, som kører i FN-systemet, som kører i en lang række andre lande rundt omkring i verden, og som vi selvfølgelig også er nødt til at tage fat på i Danmark, og det er det, som er intentionen med vores beslutningsforslag.

På Johannesburgtopmødet i 2002 blev der nedsat en særlig arbejdsgruppe til at kigge på det her på initiativ af Sverige og Frankrig. Tænk, Danmark kunne jo måske have været med i den kreds af lande, som havde taget initiativ til noget sådant, men det er klart, det er svært, når vi prioriterer, som vi gør i øjeblikket, med fortsatte besparelser på ulandsbistanden.

Lad mig sige om diskussionen om cigarkasser – forslaget har været kritiseret for at ville lave forskellige cigarkasser – at princippet og konceptet her skulle være at trække på den faglighed, der findes i de forskellige ministerier.

En af erfaringerne fra den gamle Mifrestra-ramme, det forlig, som regeringen brød, var jo bl.a., at den faglighed, der kom ind i miljøarbejdet, faktisk var til gavn for alle parter. Og jeg er med på, at vi kan diskutere grænsedragninger, og hvem skal gøre hvad og alt det her, men skulle vi ikke holde fast i det, der står i beslutningsforslaget, nemlig at Udenrigsministeriet stadig væk skal koordinere det hele? Kan man så derudover nyttiggøre den faglighed, der ligger i de enkelte ministerier, jamen så burde vi alle sammen jo egentlig være glade.